

Věc C-60/03

Wolff & Müller GmbH & Co. KG

v.

José Filipe Pereira Félix

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht)

„Článek 49 ES – Omezení volného pohybu služeb – Podniky v odvětví stavebnictví –
Subdodávky – Povinnost podniku ručit za minimální odměnu pracovníků
zaměstnaných subdodavatelem“

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. října 2004 I - 9555

Shrnutí rozsudku

*Volný pohyb služeb – Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb – Směrnice 96/71 –
Vnitrostátní právní úprava ukládající podniku, který využije služeb podniku usazeného
v jiném členském státě, odpovědnost jako ručitele za minimální mzdu pracovníků*

I - 9553

zaměstnaných druhým podnikem – Omezení volného pohybu služeb – Odůvodnění důvody obecného zájmu – Sociální ochrana pracovníků

(Článek 49 ES; směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71, článek 5)

Článek 5 směrnice 96/71 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, podle nějž členské státy přijmou vhodná opatření pro případ nedodržení této směrnice a zejména zajistí, aby pracovníkům nebo jejich zástupcům byly k dispozici vhodné postupy pro vymáhání splnění povinností stanovených toutéž směrnicí, vykládaný ve světle článku 49 ES, v zásadě nebrání vnitrostátním pravidlům, podle kterých stavební podnik, který je usazený v dotčeném členském státě a který pověřil podnik usazený v jiném členském státě provedením stavebních prací, odpovídá jako ručitel, který se vzdal námitky předběžné žaloby věřitele vůči dlužníkovi, za závazky tohoto podniku nebo subdodavatele týkající se zaplacení minimální mzdy pracovníkovi, zaměstnanému posledně uvedenými, nebo příspěvků společnému orgánu stran kolektivní smlouvy, jestliže minimální mzdu tvoří částka, jež má být zaplácena pracovníkovi po odečtení daní a příspěvků na sociální pojištění a podporu zaměstnanosti nebo odpovídajících dávek v oblasti sociálního zabezpečení (čistá mzda), a to i pokud není přednostním cílem uvedených vnitro-

státních pravidel ochrana odměny pracovníka nebo pokud je tato ochrana pouze druhotným cílem těchto pravidel.

Pokud totiž právo na minimální mzdu představuje prvek ochrany pracovníků, která náleží mezi naléhavé důvody obecného zájmu, jež mohou odůvodnit případné omezení volného pohybu služeb, procesní podmínky umožňující domoci se dodržování tohoto práva, jako je odpovědnost jako ručitele, musí být rovněž považovány za zaručující takovou ochranu, jelikož toto pravidlo je pro vyslané pracovníky užitečné z důvodu, že v jejich prospěch přidává k prvnímu dlužníkovi minimální mzdy, kterým je zaměstnavatel, druhého dlužníka, který je zavázán solidárně s prvním dlužníkem a který je zpravidla solventnější než první dlužník.

(viz body 28, 34–35, 37, 40, 45 a výrok)